

at være medlem af en fagforening, som man lyst til, eller vælge at stå udenfor. Jeg tror, enhver vil løbe tør for argumenter for at overbevise hr. Ole Vagn Christensen om det.

Men det er mit og Venstres håb og vores holdning, at det nok skal lykkes os at få overbevist en større del af befolkningen om det, sådan at når vi efter et valg diskuterer denne her sag igen, vil der være et flertal i Folketingssalen for at gennemføre den.

Men jeg skal gerne, også hvis hr. Ole Vagn Christensen ønsker at deltage i debatten ved senere lejligheder, fremføre de kendte og nye argumenter, for vi har i Venstre masser af argumenter for at prioritere det enkelte individs rettigheder og valgmuligheder højere end systemernes.

Og det er ikke et spørgsmål om at undergrave. Det er et spørgsmål om at give frihedsrettigheder til det enkelte individ, hvilket er udgangspunktet i Venstres politik.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg har forstået, at det, der er Venstres opfattelse, er, at det, man forstår ved frihed, er friheden til, at de uorganiserede kan undergrave stabiliteten på det her arbejdsmarked, og at det er det, man ønsker at kæmpe for, og at det er det, man ønsker at ville forfægte.

Jeg vil bare sige, hvis man tror, at man kan bilde befolkningen det ind, at det kunne man ikke før det 19. århundrede, og det kan man heller ikke her i begyndelsen af det 21. århundrede. Så lad være med at gå rundt med den drøm. Befolkningen kan godt gennemskue, hvad det er, der bliver sagt her, at man skal ud og begynde at argumentere for, at de uorganiserede er dem, det hele drejer sig om, nemlig de uorganiserede arbejdsgivere, som kan gå ind og undergrave hele arbejdsmarkedet.

Den er der da ingen der tror på. Der vil da blive kamp og virkelig kamp, hvis det var sådan, at hr. Kristian Jensen fik lejlighed til at gennemføre sine synspunkter. Men det gør han heller ikke. Han skal lade være med at gå i den tro, at det skulle kunne lade sig gøre.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg forstår udmærket godt, at hr. Ole Vagn Christensen meget ofte omtaler 1899 og det 19. århundrede, for det er dér, hr. Ole Vagn Christensens tankegang tager sit udspring.

Det er sådan, at i det 21. århundrede er det et individuelt samfund, et samfund, hvor man sætter pris på, at det enkelte menneske har rettigheden til at vælge og rettigheden til at vælge selv. Og den rettighed kan man sagtens give mennesker, uden at de træffer valg, der omstyrter samfundet. Man kan sagtens give folk nogle valgmuligheder for at træffe et frit og ukontrolleret valg, for vi har tilliden til, at de mennesker træffer de rigtige valg. Vi har tillid til, at der er fornuft nok blandt ganske almindelige danske lønmodtagere til at vælge det, der er i deres bedste interesse, og ikke at det er en lovgivning, som vi herinde fra Folketinget skal sidde og trække ned over dem og dominere med hensyn til, hvad vi tror er bedst for folk.

Tillid til den enkelte, tro på, at den enkelte har muligheder og evner til at vælge selv, det er forskellen på den regering, der sidder nu, og den regering, der forhåbentlig kommer til at sidde efter næste valg.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 10. november 2000, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er oplået i salen.

Mødet hævet kl. 18.05